

Fırından Saraya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 3, Va. 13:11–18, Çtk. 20:3–6, Yas. 6:4, 1Ko. 15:12–26, İbraniler 11.*

HATIRLAMA METNİ: “Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır” (*Daniel 3:17*).

Böylece, Kutsal Ruh’la aşlanmış olan bu gençler, tüm ulusa imanlarını, yani ibadet ettikleri Kişi’nin tek gerçek ve yaşayan Tanrı olduğunu ilan ettiler. İmanlarının bu gösterisi, ilkelerinin en belagatli sunumuydu. Putperestleri yaşayan Allah’ın kudreti ve büyüklüğü ile etkilemek için, O’nun kulları Allah’a kendi saygılarını ortaya koymalıydılar. Şereflendirdikleri ve ibadet ettikleri tek varlığın O olduğunu, hiçbir kaygının, hayatı koruma endişesinin dahi kendilerini putperestliğe en ufak bir taviz vermeye yöneltemeyeceğini açıkça göstermelidir. Bu dersler, bu son günlerde tecrübemiz üzerinde doğrudan ve hayati etkiye sahiptir.”—Ellen G. White, *In Heavenly Places* [Göksel Yerlerde], s. 149. İbadet meselesi yüzünden ölüm tehdidiyle karşı karşıya kalmak bize bilim öncesi, batıl inançların hakim olduğu çağdan kalma bir şeymiş gibi görünse de, Kutsal Yazı, dünyanın önemli ölçüde “ilerlemiş” olacağı zamanın sonunda benzer bir durumun, hem de dünya çapında gerçekleşeceğini ortaya koyuyor. Dolayısıyla, bu öyküyü çalışarak, Kutsal Yazı’ya göre Allah’a sadık olanların karşılaşacağı sorunlara dair anlayış ediniyoruz.

*25 Ocak Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Altın Heykel

Daniel 3:1–7 ayetlerini oku. Kralı bu heykeli yapmaya teşvik eden muhtemelen nedir?

Düş ile heykelin yapılması arasında bir miktar zaman geçmişti. Buna rağmen, kralın düşü ve Babil'in yerini başka güçlere bırakmaya mahkûm olduğunu hiç unutmadığı anlaşılıyor. Sadece altından baş olmaktan hoşnut olmayan kral, tebaasına krallığının tarih boyunca ayakta duracağı mesajını vermek için tümüyle altından bir heykel ile temsil edilmek istiyor.

Bu kibirli bir tavır, küstahça Allah'a meydan okumaya kalkan, Babil Kulesi'ni inşa edenleri akla getiriyor. Burada Nebukadnessar da onlardan daha az küstah değil. Babil'in hükümdarı olarak çok şey başarmıştır ve krallığının sonunda geçip gideceği düşüncesiyle yaşayamıyor. Böylece, kendini yüceltme amacıyla, kudretini hatırlatmak ve böylelikle tebaasının bağlılığını belirlemek için bir heykel yaptırıyor. Heykelin kralı mı yoksa bir tanrıyı mı temsil amaçlandığı açık olmasa da, eski çağda siyaset ile dini birbirinden ayıran çizgilerin (o da varsa) genellikle bulanık olduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız.

Aynı zamanda, Nebukadnessar'ın gerçek Tanrı hakkında bilgi sahibi olmak için eline iki fırsat geçtiğini de hatırlamalıyız. İlk olarak, genç İbranileri sımayıp onların bilgelikte Babil'in diğer bilgilerinden on kat üstün olduklarını görür. Bundan sonra, diğer tüm uzmanlar kendisine düşünüy hatırlatmakta başarısız olduğunda, Daniel ona aklındaki düşünceleri, düşü ve yorumunu bildirir. Sonunda kral Daniel'in Tanrısı'nın üstünlüğünü kabul eder. Fakat şaşkırtıcı bir şekilde, önceki bu ilahiyat dersleri Nebukadnessar'ın putperestliğe geri dönmesine engel olmaz. Neden? Büyük ihtimalle gururdan. Günahkâr insanlar maddi ve düşünsel başarılarının beyhude ve yok olmaya mahkûm olduğu gerçeğini kabul etmemekte direnirler. Biz de bazen başarılarımıza gereğinden fazla odaklanıp bunların sonsuzluk karşısında ne kadar anlamsız olduklarını unuttuğumuzda, küçük "Nebukadnessar'lar" gibi davranıyor olabiliriz.

Hemen göze çarpmayan şekillerde karşımıza çıksa da, Nebukadnessar'ın düştüğü tuzağa düşmemeyi nasıl öğrenebiliriz?

İbadete Çağrı

Daniel 3:8–15 ve Vahiy 13:11–18 ayetlerini oku. Daniel'in zamanında olanlarla gelecekte olacaklar arasında hangi benzerlikleri görebiliriz?

Adı Akad dilinde “duvarlarla çevrili yer” anlamına gelen Dura ovasında dikilen altın heykel, devasa bir tapınak izlenimi veriyordu. Yetmezmiş gibi, yakındaki fırın bir sunağı anımsatabilirdi. Babil müziği ayinin bir parçası olmalıydı. Adama töreninin mükemmelliğini ve etkinliğini gösterircesine, yedi çeşit müzik aleti sayılmış.

Günümüzde, yeni hayat tarzlarını ve yeni ideolojileri benimsememiz, Allah'ın Sözü'nde ifade edildiği şekliyle O'nun yetkisine olan sadakatimizi bırakmamız ve Babil imparatorluğunun çağdaş varislerine bağlılığımızı sunmamız çağrılılarıyla dört bir yandan bombardımana tutuluyoruz. Dünyanın cazibesi zaman zaman karşı konulmaz gibi gelebilir, fakat nihai bağlılığımızı Yaratacı Allah'a olduğunu kendimize hatırlatmalıyız.

Peygamberlik sözü takvimine göre, biz yeryüzü tarihinin son günlerinde yaşıyoruz. Vahiy 13. bölüm yeryüzü sakinlerinin canavarın heykeline tapınmaya sevk edileceğini bildiriyor. Bu varlık “küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alınına bir işaret vurduracak” (Va. 13:16).

Canavarın heykeline altı sınıf insanın bağlılık sunacağı söyleniyor: “küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle.” Canavarın sayısı olan 666 da altı rakamını vurguluyor. Bu, Nebukadnessar'ın diktiği heykelin son günlerde eskatolojik Babil'in yapacağı şeyin bir örneği olduğunu gösteriyor (*altı ve atmış imgele-riyle ilgili olarak, bkz. Dan. 3:1*). Dolayısıyla, bu anlatıda nelerin meydana geldiğine ve Allah'ın dünyanın meselelerini nasıl egemen bir şekilde yönettiğine dikkat etmeliyiz.

İbadet sadece açıkça mutlak bağlılık talep eden bir şey ya da kişi karşısında boyun eğmek değildir. Sonunda kendimizi Rabbimiz'den başka bir şeye tapınırken bulmamıza yol açabilecek, çok daha ince diğer yollar hangileri?

Ateş Sınavı

Üç İbrani'ye göre, kralın zorladığı heykele ibadet, hayatlarının önceki yıllarında tecrübe ettikleri Yeruşalim'deki tapınak ibadetinin bariz bir taklidiydi. Her ne kadar imparatorlukta görevde bulunsalar ve krala sadık olsalar da, Allah'a olan bağlılıkları insana karşı sadakatlerine bir sınır koyuyordu. Şüphesiz, sadık idareciler olarak krala hizmetlerine devam etmek istiyorlardı; ancak törene katılamazlardı.

Mısır'dan Çıkış 20:3–6 ve Yasanın Tekrarı 6:4 ayetlerini oku. Bu ayetlerde bildirilen hangi şey, bu adamların duruşunu muhakkak etkilemişti?

Tüm halk, kral tarafından belirlenen talimatları izleyerek müzik aletlerinin sesiyle birlikte yere kapanıp altın heykele tapınmaya başladı. Sadece üç kişi, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego krala itaat etmeme cüretini gösterdi. Bazı Babililer hemen kralın dikkatini bu konuya çektiler. Suçlamada bulunanlar şunları söyleyerek kralı öfkelendirmeye çalıştılar: (1) bu üç genç adamı Babil ilinde göreve atayan kralın kendisiydi; (2) Yahudiler kralın ilahlarına kulluk etmiyorlar; ve (3) kralın diktiği altın heykele tapınmıyorlar (*Dan. 3:12*). Ancak kral üç adama karşı çok öfkelenmiş olmasına rağmen, onlara ikinci bir şans sunuyor. Kral, bu adamların davranışlarından vazgeçerek heykele tapınmaları için tüm prosedürü baştan tekrar etmeye razı. Ama bu fırsatı geri çevirirlerse kızgın fırına atılacaklar. Nebukadnessar çağrısını çok küstahça bir iddiayla tamamlıyor: “O zaman bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?” (*Dan. 3:15*).

Gençler doğaüstü bir cesaretle donatılmış olarak, krala şu cevabı veriyorlar: “Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır. Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız” (*Dan. 3:17, 18*)

Tanrıları'nın onları kurtarabileceğini bilmelerine rağmen, O'nun bunu yapacağına dair güvenceleri yok. Yine de, canlı canlı yakılabileceklerini bilmelerine rağmen, kralın emrine itaati reddediyorlar. Böylesine bir imana nereden sahip olabiliriz?

Dördüncü Adam

Daniel 3:19–27 ayetlerini oku. Ne oluyor? Ateşteki diğer kişi kim?

Sadık İbranileri ateşe atan Nebukadnessar, fırının içinde dördüncü bir kişinin varlığını fark edince şaşırıyor. Kral, bilgisi çerçevesinde dördüncü varlığı “bir ilâh oğlu” (*Dan. 3:25, KM*) olarak tanımlıyor.

Kral daha fazlasını söyleyemiyor, fakat biz bu dördüncü kişinin kim olduğunu biliyoruz. O, Sodom ile Gomora’nın yıkılışından önce İbrahim’e görünür, Yabbuk ırmağı kıyısında Yakup’la güreşir ve yanan bir çalıda Kendisini Musa’ya açıklar. O, Allah’ın Kendi halkının sıkıntıları sırasında yanlarında olduğunu göstermek için gelen, beden almasının öncesindeki İsa Mesih’tir.

Ellen G. White şöyle diyor: “Ancak Rab Kendisine ait olanları unutmadı. Tanıkları fırına atıldığında, Kurtarıcı Kendisini onlara şahsen açıkladı ve birlikte ateşin içinde yürüdüler. Sıcığın ve soğğun Rabbi’nin huzurunda, alevler yakıp tüketme güçlerini yitirmişlerdi.”—*Peygamberler ve Krallar*, s. 508, 509.

Allah’ın Yeşaya’da dediği gibi, “Suların içinden geçerken seninle olacağım, ırmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, alevler seni yakmayacak” (*Ysa. 43:2*).

Böyle öyküleri seviyor olsak da, imanları uğruna gördükleri zulümden mucizevi şekilde kurtarılmamış olan diğer kişiler hakkında kafalarda soru işareti yaratıyorlar. Bu adamlar Allah’a saygısız krallar tarafından öldürülen Yeşaya’nın ve Zekeriya’nın tecrübelerini mutlaka biliyorlardır. Kutsal tarih boyunca, hatta günümüze kadar, sadık Hristiyanlar kendileri için (en azından dünyada) bu öyküdeki gibi mucizevi bir kurtuluşla değil acı dolu ölümle sonuçlanan korkunç ızdıraplara maruz kaldılar. Burada imanlıların mucizevi şekilde kurtuldukları bir örnek var, fakat bildiğimiz üzere böyle şeyler sıklıkla olmuyor.

Öte yandan, buradaki kaderleri ne olursa olsun, Allah’ın sadık halkının tümünün sahip olacağı mucizevi kurtuluş nedir? (Bkz. 1Ko. 15:12–26.)

Böyle Bir İmanın Sırrı

Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun yaşadıkları üzerine düşünürken kendimize şu soruyu sorabiliriz: *Böylesine güçlü bir imanın sırrı nedir?* Nasıl heykele tapınılmaktansa canlı canlı yakılmaya hazır olabildiler? Kralın emirlerine boyun eğmeyi aklileştirmek için bulabilecekleri onca bahaneyi düşün. Yine de, diğer pek çoklarının öldüğü gibi ölebileceklerini görmelerine rağmen, taviz vermediler.

İbraniler 11. bölümü oku. İmanın ne olduğu hakkında bize ne öğretiyor?

Böyle bir imanı geliştirmek için, imanın ne olduğunu anlamamız gerekiyor. Bazı insanların iman anlayışı sayısaldır; imanlarını Allah'tan aldıklarını düşündükleri karşılığa bakarak hesaplarlar. Alışveriş merkezine gittiklerinde boş park yeri için dua ederler. Geldiklerinde boş park yeri bulurlarsa, güçlü bir imana sahip oldukları sonucuna varırlar. Hiç boş yer yoksa, imanlarının Allah'ın dualarını dinleyeceği kadar kuvvetli olmadığını düşünebilirler. Bu iman anlayışı tehlikeli olabilir, çünkü Allah'ı yönlendirmeye teşebbüs etmekte ve Allah'ın egemenliğiyle bilgeliğini hesaba katmamaktadır.

Aslında gerçek iman, Daniel'in arkadaşları tarafından ortaya konduğu gibi, Allah'la olan ilişkimizin niteliğiyle ve bunun sonucu olan Allah'a mutlak güvenle ölçülür. Hakiki iman Allah'ın iradesini kendi isteğimize uyması için esnetmeye çalışmaz; aksine kendi irademizi Allah'ın iradesine teslim eder. Gördüğümüz üzere, üç İbrani adam Allah'a sadık kalarak krala meydan okumaya karar verdiklerinde Allah'ın onlar için ne hazırladığını tam olarak bilmiyorlar. Sonuçları ne olursa olsun doğru olanı yapmaya karar veriyorlar. İşte olgun bir imanı gerçekten tanımlayan şey budur. Biz, Rabb'e isteğimizle ilgili dua ettiğimizde, o anda ne olduğunu ya da niye olduğunu anlamasak da, O'nun bizim için en iyi olanı yapacağına güvendiğimiz zaman gerçek imanı göstermiş oluruz.

İmanımızı, büyümesine ve böylelikle zamanla daha büyük zorluklara hazır olmasına yardım eden “küçük şeylerde” bile, gündelik olarak yaşamamızın yolları neler? “Küçük şeylerle” ilgili sınavlar neden bir çok yönden en önemlileridir?

EK ÇALIŞMA: “Dura ovasındaki İbrani gençlerin tecrübesinden alınacak dersler önemlidir. Günümüzde, Allah’ın hizmetkârlarının pek çoğu, masum oldukları halde, Şeytan’ın telkiniyle kıskançlık ve dinsel bağnazlıkla dolan kişilerin elinde aşağılanmaya ve suistimale maruz kalacaklar. İnsanın gazabı bilhassa dördüncü emrin Sebt’ini kutsal tutanlara karşı uyandırılacak; ve sonunda bu kişiler evrensel bir hükümlerle suçlanarak ölümü hak ettikleri duyurulacaktır.

“Allah’ın halkını bekleyen sıkıntı mevsimi sarsılmaz bir iman gerektirecektir. O’nun çocukları ibadet ettikleri tek varlığın O olduğunu, hiçbir kaygının, hayatı kaybetme endişesinin dahi kendilerini sahte ibadete en ufak bir taviz vermeye yöneltmeyeceğini açıkça göstermelidir. Sadık yürek için, günahlı ve sınırlı insanların emirleri ebedî Allah’ın sözü yanında önemsiz kalacaktır. Sonuç hapis, sürgün ya da ölüm cezası da olsa, gerçeğe itaat edilecektir.”— Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 512, 513.”—Sayfa 675.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ 1. Petrus 1:3–9 ayetlerini oku. Allah neden bazılarını ızdıraptan kurtarıırken diğerlerini kurtarmıyor? Yoksa bunun gibi soruların cevabına bu zamanda sahip olamayacak mıyız? Mucizevi kurtuluşun gerçekleşmediği durumlarda, hayal kırıklıklarına rağmen neden Allah’ın iyiliğine güvenmeliyiz?
- ❷ Buradaki öykü İbranilerin kızgın fırında ölmeleriyle sonuçlanmış olsaydı, yine de ondan hangi dersleri çıkarabilirdik?
- ❸ Son günlerdeki olaylardan anladıklarımıza dayanarak, kime ibadet ettiğimizi gösterecek olan konu, görünen işaret ne olacak? Bu, Sebt gününün gerçekten ne kadar önemli olduğuna dair şu anda bize ne anlatmalı??
- ❹ Luka 16:10 ayetini oku. Mesih’in buradaki sözleri gerçekten imanla yaşamının ne anlama geldiğini anlamamıza nasıl yardımcı olabilir?
- ❺ Nebukadnessar’ın “Bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?” dediği Daniel 3:15 ayetini tekrar oku. Bu soruya ne cevap verirdin?